

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0541
in de zaak met rolnummer 1415/0140/SA/3/0121

Verzoekende partij	mevrouw Elisabeth Josée Hilda VAN GUCHT , wonende te 2840 Rumst, Eekhovenweg 20 en waar woonplaats wordt gekozen vertegenwoordigd door advocaat Eric Van Der Mussele
Verwerende partij	DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RUIMTE VLAANDEREN , afdeling Antwerpen vertegenwoordigd door advocaat Johan CLAES met woonplaatskeuze op het kantoor te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160
Tussenkommende partij	de opdrachthoudende vereniging WATER-LINK vertegenwoordigd door advocaten Joris DE PAUW en Jens DEBIÈVRE met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Havenlaan 86c/b113

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 6 november 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 18 september 2014.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een drinkwaterzuiveringsinstallatie op de percelen gelegen te 2570 Duffel, Mechelsesteenweg 111 en 2840 Rumst, met als kadastrale omschrijving Duffel, afdeling 1, sectie A, nummer 383T; Rumst: afdeling 1, sectie A, nummers 383T, 412V, 413G en 423B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 28 januari 2015 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de tweede kamer laat de tussenkommende partij met een beschikking van 12 februari 2015 toe in de debatten.

De Raad verwerpt met een arrest van 31 maart 2015 met nummer S/2015/0031 de vordering tot schorsing.

De verzoekende partij dient een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomen de partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 25 oktober 2016.

Advocaat Eric VAN DER MUSSELE voert het woord voor de verzoekende partij, advocaat Leen VANBRABANT *loco* advocaat Johan CLAES voert het woord voor de verwerende partij en advocaat Bert VAN WEERDT *loco* *Kies een item.*advocaten Joris DE PAUW en Jens DEBIÈVRE voert het woord voor de tussenkomen de partij.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomen de partij dient op 3 april 2014 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een drinkwaterzuiveringsinstallatie” op de percelen gelegen te 2570 Duffel, Mechelsesteenweg 111 en 2840 Rumst, met als kadastrale omschrijving Duffel: afdeling 1, sectie A, nummer 383T; Rumst: afdeling 1, sectie A, nummers 383T, 412V, 413G en 423B.

In de verklarende nota, gevoegd bij de stedenbouwkundige aanvraag, wordt het project als volgt omschreven:

“ ...

1 Voorwerp van de aanvraag

Het voorwerp van de aanvraag is de bouw van een nieuwe productielijn voor het zuiveren van drinkwater, gelegen te Mechelsesteenweg 111, 2840 RUMST, ten kadaster gekend: Rumst, 1ste afdeling Sectie A nr 383t.

Het bouwwerk bestaat uit een toevoerkanaal dat het ruwwaterbekken verbindt met de nieuwe zuivering, de zuivering zelf, en de verbinding met de bestaande reinwaterhouders.

2 Ruimtelijke context van de geplande werken

2.1 Feitelijk uitzicht en de toestand van de plaats waar de werken worden gepland

De zone waar het nieuwe bouwwerk zal opgetrokken worden, betreft de site 'productiecentrum Walem' te Rumst, waar zich momenteel buiten dienst gestelde

Langzame Zandfilters bevinden. Deze langzame filters bestaan uit betonnen, open reservoirs, van ongeveer 3 meter diep.

Het voorwerp van deze aanvraag wordt in feite gebouwd, ter vervanging van deze buiten dienst gestelde filters, alsook van de naastgelegen, nog in gebruik zijnde filters. Het terrein is vlak aangezien het momenteel volledig wordt ingenomen door de huidige, aanwezige drinkwaterinstallaties.

De zone waar de werken worden gepland, zijn aangeduid op een bijgevoegde luchtfoto. Het betreft de aangeduide nummers 2, 3 en deels 4. Nummer 2 duidt het toevoerkanaal aan, dat het aanwezige spaarbekken moet verbinden met de nieuwe lijn. Nummers 3 en 4 duiden de inplanting aan van de nieuwe lijn, met een deel van de reststoffenbehandeling, dewelke geïntegreerd is in het gebouw van de drinkwaterzuivering.

...

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Antwerpen', vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979 in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 juni 2014 tot en met 20 juni 2014, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen adviseert op 10 juni 2014 gunstig.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 11 juni 2014 voorwaardelijk gunstig.

Waterwegen en Zeekanaal NV, afdeling Zeeschelde adviseert op 27 juni 2014 voorwaardelijk gunstig.

De Dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen adviseert op 30 juni 2014 voorwaardelijk gunstig.

De brandweer adviseert op 7 juli 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van Rumst adviseert op 28 juli 2014 gunstig.

De verwerende partij verleent op 18 september 2014 een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De aanvraag beoogt de bouw van een nieuwe productielijn voor het zuiveren van drinkwater met inbegrip van een aanvoerkanaal voor ruwwater. Het gevraagde met een hoogte van 15m50 wordt gerealiseerd op de site 'productiecentrum Walera' te Rumst. Momenteel bevinden zich er buiten dienst gestelde langzame zandfilters. Huidige aanvraag kadert in de vervanging van deze filters alsook van de naastgelegen nog in gebruik zijnde filters. Het gevraagde bestaat uit een toevoerkanaal dat het ruwwaterbekken verbindt met de nieuwe zuivering, de zuivering zelf en de verbinding met de bestaande reinwaterhouders. De

nieuwbouw bestaat uit industriële materialen. De delen van het gebouw die toegankelijk zijn worden uitgevoerd in geïsoleerde gevelpanelen in metaal.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan. Het mogelijk schadelijk effect werd onderzocht door de bevoegde waterbeheerder. Zowel het Provinciebestuur — Dienst Waterbeleid als Waterwegen en Zeekanaal heeft een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht. Deze voorwaarden worden gehecht aan de stedenbouwkundige vergunning.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De gevraagde constructie is omgeven door drinkwaterinstallaties. De impact op de onmiddellijke omgeving blijft zeer beperkt. Een invulling van dit perceel met een drinkwatervoorziening is logisch en verantwoord gelet op de bestemming van het perceel en de bebouwing in de omgeving.

De aanvraag is zowel qua schaal, inplanting, functie en uitwerking inpasbaar met de omgeving en de vooropgestelde bestemming.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag kan vergund worden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

De heer Alphonsius MARIËN en de heer Tom DE CONINCK vorderen met een aangetekende brief van 6 november 2014, zij het met een afzonderlijk verzoekschrift, eveneens de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing bij de Raad. Deze beroepen hebben als rolnummer 1415/0141/SA/3/0122 en 1415/0142/SA/3/0123.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid van de tijdigheid van de vordering

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden op dit punt geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft haar belang als volgt:

"...

6. Verzoekster is een "natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing". Zij kan dus, volgens artikel 4.8.11, § 1, 3°, VCRO een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen ("Raad") instellen.

De persoonlijke situatie van verzoekster kan ongunstig beïnvloed worden door de bestreden vergunning. Deze bestreden vergunning zal voor verzoekster zeer ongunstige gevolgen hebben.

Er zijn rechtstreekse ongunstige gevolgen. Dat zijn de ongunstige gevolgen die zullen voortkomen uit de uitvoering van de uitdrukkelijk vergunde werken.

Er zijn ook onrechtstreekse ongunstige gevolgen. Dat zijn de ongunstige gevolgen die zullen voortkomen uit de niet uitdrukkelijk vergunde handelingen. De ongunstige gevolgen voortkomende uit de omvorming van het waterspaarbekken Eekhoven tot een ruwwaterbekken en een productiebekken.

7. Aangezien de aanvraag betrekking heeft op een terrein van meer dan 35 ha (350.000 m²) dat paalt aan de eigendom van verzoekster en de bouwwerken uit 3 essentiële hoofdelementen bestaan nl. de te bouwen productieloods van 15m50 hoogte, een toevoerkanaal en het om te bouwen veiligheidsreservoir (2 miljard liter water), ook wel wachtbekken genoemd, heeft verzoekster een persoonlijk belang bij de niet-uitvoering van de vergunde werken en bijgevolg ook bij de bestrijding van de bestreden vergunning.

B. FYSIEKE GEVOLGEN

8. Voor verzoekster, die aangrenzend woont aan de hoger vermelde domeinen van AWW, dreigen de volgende fysieke gevolgen:

1. Miskleun in het landschap van het Netedal en visuele hinder

9. De industriële loods met metalen gevelpanelen met een hoogte van 15.50 meter zijn visueel een miskleun in het prachtige Netedal en tevens het hoogste vormloze gebouw van gans de grote omgeving.

Verzoekster verwijst naar het "Ontheffingsdossier voor een spaarbekken met totale wateroppervlakte van ca. 29,5 ha en een waterinhoud van 1,9 miljoen m³ (spaarbekken Eekhoven, grondgebied Rumst-Duffel)", opgemaakt in augustus 2012 door Jan Mertens (bureau IBEVE vzw, Interleuvenlaan 58, 3001 Leuven-Heverlee) in opdracht van Antwerpse Waterwerken (hierna : "het Ontheffingsdossier"). Dit Ontheffingsdossier wordt opgenomen in bijlage 5.

In dit Ontheffingsdossier (bijlage 5) leest men: (...)

Verzoekster verwijst inzonderheid naar het Ruimtelijk Structuurplan voor de Provincie Antwerpen, p. 244

DE GENOEMDE LOODS ZAL HET ZICHT VAN VERZOEKSTER OP DE NETE DOEN VERDWIJNEN. DEZE LOODS ZAL VOOR VERZOEKSTER EEN AANZIENLIJKE VISUELE HINDER VEROORZAKEN.

2. Verstoring van een beschermd gebied

10. De te bouwen productieloods is het spiegelbeeld van de beschermde abdij van Roosendaal. De te bouwen loods is gelegen recht tegenover de abdij van Roosendaal, aan de andere kant van de oever op minder dan 75 m van de Nete.

Op p. 54 van het Ontheffingsdossier (bijlage 5) leest men:

Beschermingen (Figuur 23)

De beschermingen binnen een zone van 1 km rondom het projectgebied bestaan uit:

- abdij van Roosendaal (beschermd landschap -0A001010, op 75 m van het projectgebied, in het beschermd monument 0A002543 'voormalige abdij van Rozendaal') (Foto 3)
 - onmiddellijke • omgeving • Lazaruskapel en aanpalend woonhuis (beschermd • dorpsgezicht 0A002694, op 500m ten westen van het projectgebied) — Lazaruskapel (beschermd monument 0A002511)
 - Onze-Lieve-Vrouwekerk en kerkhof met inbegrip van de omheining -(beschermd dorpsgezicht 0A003131, op 950m ten zuidwesten van het projectgebied)
- (...)

3. Aanleg aanvoerkanaal voor ruwwater en visuele hinder

11. De verbinding van het ruwwaterbekken naar de productieloods gebeurt via een open dubbele betonnen constructie, ook wel aquaduct genaamd, waarvan de betonnen muur, met een hoogte van meer dan 3 meter boven het maaiveld, zich uitstrekt over een lengte van ongeveer 500 meter, beginnende op een afstand van 200 meter van de eigendom van verzoekster. Dit zorgt voor een aanzienlijke visuele hinder op het natuurgebied Roosendaal, het mooie uitzicht op de Netedijken en de voorbij varende schepen die daarmee aan het zicht zullen onttrokken worden.

4. Toename van het verkeer op de dienstweg

12. Het ombouwen van het rustige veiligheidsreservoir of wachtbekken tot productiebekken zal zeer ongunstige gevolgen hebben voor het leefmilieu van verzoekster. Aangezien de waterproductie 24 uur op 24 uur zal draaien gans het jaar door

zal dit een enorme toename van verkeer veroorzaken tussen productiecentrum Notmeir te Duffel langsheen de dienstweg op het spaarbekken naar productie Mechelsesteenweg te Rumst.

Het personeelsverkeer, de tractoren en graafmachines en vrachtwagens zullen in de toekomst dag en nacht rijden in tegenstelling tot de laatste 20 jaar.

In het Ontheffingsdossier (bijlage 5) leest men onder punt 3.4: (...)

Er dreigt dus een toename van het verkeer op de dienstwegen.

5. Geluidshinder

13. De geluidshinder ingevolge de draaiende compressoren (zuurstof in water) en de continu werkende in- en uitlaatpompen zullen voor een permanente geluidsoverlast zorgen.

In het Ontheffingsdossier (bijlage 5) leest men: (...)

Vanaf 1992 tot heden werkten de inlaadcompressoren heel sporadisch aangezien het water in het veiligheidsreservoir reeds gezuiverd was. De weinige uren geluidsoverlast per jaar kwamen hoofdzakelijk van onderhoud- en controlewerken van de in totaal 525 kW compressormachines. Deze staan oostelijk opgesteld ten opzichte van de woning van verzoekster. De uitbreiding met nieuwe compressoren, totaal 833,08 kW, staan op amper 200 meter pal achter de woonst van verzoekster. Beide locaties zullen tesamen een ernstige verhoging van het aantal decibels veroorzaken. Nu het ruwwaterbekken in productie zal genomen worden zullen deze compressoren 24 op 24 uur moeten draaien om het voorbijstromend ruw water van zuurstof te voorzien.

Er komt ten gevolge van de inproductiename zelfs meer dan een verdubbeling van deze lawaaibronnen namelijk een uitbreiding tot 1.350.000 W. Er is zelfs meer, gedurende de volgende jaren zullen bij de bouw- en slopingswerken nog extra 200.000 W aan compressoren ingezet worden, zelfs tot op 100 meter van de eigendom van verzoekster. Ook de nieuw te installeren enorme dieselmotoren van 1.290 kW zullen het permanent bestaande geluidsniveau verhogen.

6. Luchtpollutie

14. De uitlaatgassen van eerder vermelde dieselmotoren in de onmiddellijke omgeving van verzoekster samen met het fijn stof kunnen de gezondheid aantasten.

De nieuwe verbrandingsovens en stookinstallatie van meer dan 1.415 kW en hun bijbehorende uitstoot horen niet thuis op een afstand van minder dan 75 meter van een natuurgebied (Roosendaal) en op 150 meter van een landelijke woonzone.

7. Belasting van fauna en flora

15. De uitzonderlijke vogelhabitat die op het rustige veiligheidsreservoir weelderig aanwezig is, waarvan de vogelkijkhut van natuurliefhebbers het bewijs is en die bezocht wordt door duizenden natuurliefhebbers, zal verdwijnen. Fauna en flora zullen door het productiebekken zwaar belast worden, zoniet verdwijnen.

Op p. 45 van het Ontheffingsdossier (bijlage 5) leest men:

4.5.3 Fauna en flora projectgebied

Het spaarbekken Eekhoven trekt heel wat vogels aan. Het spaarbekken speelt een belangrijke rol voor watervogels [ganzen, zwanen, eenden, steltlopers, blauwe reiger,...] Volgens de Vogelatlas fungeert het bekken als broedgebied van regionaal belang (o.a. blauwe reiger), pleistergebied van nationaal belang (eenden) en slaapplek (kokmeeuw) voor watervogels.

(...)

C. Verdere algemene bedenkingen van verzoekster

16. Voor verzoekster dreigen de volgende psychische en morele negatieve gevolgen:

17. Het bouwbedrijf van het spaarbekken, deels gelegen in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen (6.2) en deels in bosgebied (4.2) en deels in een agrarisch gebied (4.1). Niettegenstaande kon AWW toch op 18 september 2014 een stedenbouwkundige vergunning verzilveren voor het ombouwen van het veiligheidsreservoir tot productiebekken.

18. Het waterspaarbekken Eekhoven is zonevrij. Het is voor een deel gelegen in bosgebied en agrarisch gebied. Het spaarbekken is dus aangelegd in strijd met het gewestplan van Mechelen. Een dergelijk gewestplan heeft verordenende kracht. Dat was destijds het geval krachtens artikel 2.2 van de Wet Ruimtelijke Ordening en Stedebouw. Dat artikel bepaalde verder dat van de gewest- en andere plannen "alleen mag worden afgeweken in de gevallen en in de vormen door deze wet bepaald". Anders gezegd: ook de overheid kan van zo'n plan niet afwijken, ook niet op grond van een beweerd algemeen nut, tenzij met wijziging van het in de weg staande plan. Maar die wijziging moet dan gebeuren op de in de wet voorgeschreven manier: er moet eerst een KB komen dat die wijziging in het vooruitzicht stelt, en dan moet een inspraakprocedure worden gevolgd (artikel 43 Stedebouwwet). Zo'n KB werd en wordt niet ingeroepen. De betwiste vergunning is dus bij machtsoverschrijding afgeleverd.

19.

In het Ontheffingsdossier (bijlage 5) op p. 9 vindt men een uittreksel uit het gewestplan deels Mechelen, deels Antwerpen, met de contouren van het betwiste spaarbekken. In bijlage treft men een scherpere afbeelding aan (duidelijkere uitprint), met bijbehorende legende. (bijlage 8)

Aangezien de drinkwatervoorziening van verzoeker via PIDPA rechtstreeks van de levering van AWW water afhangt, zou deze bij verontreiniging van het ruw water snel kunnen wegvallen aangezien de noodzakelijke "strategische waterreserve" niet meer bestaat ingevolge het productiebekken.

Niet alleen verzoekster, maar tevens met haar 1.000.000 inwoners van Antwerpen en omgeving, worden terug geplaatst in de nipte watervoorziening van vóór 1994.

Als aanliggende van de AWW wil verzoekster eveneens protesteren tegen volgende toestanden i.v.m. de overgang van het spaarbekken Eekhoven van drinkwaterreserve naar productiebekken.

Er werd een kennisgeving gestuurd voor een "drinkwaterzuiveringslijn met inbegrip van aanvoerkanaal voor ruw water" (brief van de gemeente van 16 juni 2014).

Dit lijkt een vrij onschuldige melding van deze firma naar onkundige bewoners toe: immers AWW is al decennia een bedrijf dat drinkwater produceert. Er zijn al enkele jaren ingrijpende werken aan de gang. Dat AWW van het spaarbekken een productiebekken zou maken is ons nooit medegedeeld door de firma zelf, noch door milieudienst, noch gemeente Rumst, noch andere diensten.

Dat dit vergaande gevolgen zou hebben voor verzoekster was totaal onduidelijk uit de inhoud van de brief van 16 juni 2014. Bij een drinkwaterzuiveringslijn stelt verzoekster

zich waterzuiveringsbekkens (zoals die er nu liggen maar gemoderniseerd) en een ondergrondse pijplijn voor.

Onmogelijk om zich voor te stellen dat het gaat om een LOODS IN METALEN PLATEN met een hoogte van 15.35 meter en breedte van 108 meter. Met daarbij een aanvoeraqueduct die 3 meter hoog is en bovengronds ; een grote werfplaat op minder dan 120 meter en bijkomende parking voor extra 40 bedrijfswagens, zoals tractoren, aanhangwagens, vrachtwagens (geen personenwagens).

Verzoekster beschuldigt AWW van volgende punten i.v.m. haarzelf als aanliggende:

°Nooit werd door AWW een buurtvergadering belegd om de nieuwe producties te bespreken (zoals in het verleden voor kleinere aanpassingen wel gebeurde).

°Nooit heeft AWW met de bewoners gecommuniceerd over de impact in het leefmilieu van de aanliggende bewoners.

°De plannen die ter inzage lagen op de gemeente konden onmogelijk bestudeerd worden door leken omwille van:

- De complexiteit van het dossier
- De grote hoeveelheid technische plannen
- Op technisch vlak onbegrijpelijke taal voor niet-ingenieurs In het plan dat eerst getoond werd leek het inderdaad om de inplanting van een groter waterbekken te gaan maar niets liet uitschijnen dat hier een loods van 15m35 hoogte mee gemoeid was.

Als buur van AWW en aanliggende tekent verzoekster bezwaar aan tegen het vergunnen van deze werken omwille van volgende redenen:

- inplanting van een gigantische metalen loods, een vormloos industrieel gedrocht met een hoogte van 15.35 meter hoog een breedte van 108 meter;
- het maken van een werfplaat;
- het aanleggen van een bijkomende extra parking voor 40 bedrijfsvoertuigen.

Onmiddellijke nadelige gevolgen voor verzoekster als eigenaar van huis en gronden gelegen te Eekhovenweg 20, Rumst:

- deze kolos van een loods wordt pal tegenover de zuidelijk gerichte woonst van verzoekster gebouwd over de ganse breedte van haar eigendom en van haar burelen (108 meter)

De hoogte van de loods neemt het ganse zicht naar het Netebekken, de geklasseerde site Rosendael en het dorp van Walem met doorzicht naar Mechelen weg:

- dit gebouw wordt gebouwd op amper 150 meter van de eigendom van verzoekster;
- het onesthetisch karakter van een gebouw met metalen platen verstoort de ganse (voor een stuk geklasseerde) omgeving;
- de werfplaat met een grote activiteit omwille van de enorme capaciteit van de drinkwaterzuiveringslijn zal voor grote geluidshinder zorgen : vrachtwagens, werfwagen, productieactiviteiten , etc op amper 90 meter van de eigendom van verzoekster;
- de uitbreiding van de parking met plaats voor 40 extra bedrijfswagens laat de grote drukte al vermoeden.

Bijkomende argumentatie voor het NIET vergunnen van dit bouwproject:

- een stille zone van zandfilters wordt omwille van het niet legaal omvormen van het veiligheidsspaarbekken naar een productiebekken en een gigantisch productiecentrum met dagelijkse af- en aanvoer van vrachten, naar alle logica in een continu-systeem;
- deze gigantisch productie-eenheid wordt gebouwd op de smalle strook tussen het kwetsbaar Netebekken en de eigendom van verzoekster, woongebied met landelijk karakter.

Deze strook is AMPER 303 meter breed. AWW beschikt wel over hectaren op de site Rumst.

- omliggende gronden zijn ondermeer : woongebied met landelijk karakter, agrarisch gebied, bosgebied en gebied met uitzonderlijke historische waarde, het kwetsbare Netedal, twee geklasseerde monumenten op enkele honderden meters afstand....;
 - het toekomstig zicht op een industriële miskleun met een hoogte van 15,35 meter over de ganse lengte van de tuin van verzoekster staat in schril contrast met het huidige mooie uitzicht op de Netedijken, voorbijvarende schepen, natuurgebied van Rosendael, dorp van Walem etc.;
 - het inprangen van deze gigantisch productie-eenheid tussen de eigendom van verzoekster en de Nete op amper 90 meter afstand van haar grenslijn;
 - de niet in te schatten geluidshinder van productie, werf, parking, af- en aanrijden van bedrijfswagen;
- de verminderde waarde van de eigendom van verzoekster grenzend aan deze gigantische industriële productie-eenheid staat wel in schril contrast met de huidige rustig kabbelende langzame zandfilters verzonken in het maaiveld;
- het permanente lawaai van de enorme dieselmotoren met een totaal vermogen van 1290 kW en een gevaar van de bijkomende uitstoot van uitlaatgassen en fijn stof;
 - de nieuwe verbrandingsoven en stookinstallaties van meer dan 1000 kW zullen eveneens voor een enorme uitstoot zorgen (milieu — gezondheid);
 - het permanente lawaai 24 op 24 uur van de nieuwe compressoren met een vermogen van 833 kW en dit samen met de ontsnappende lucht verhoogt nog het aantal decibels aan geluidshinder
- EN DIT ALLES OP 150 METER VAN DE WONING VAN VERZOEKSTER.

D. BESLUIT

19. Verzoekster heeft bijgevolg een rechtstreeks, actueel en persoonlijk belang om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden vergunning te vragen.
 ...”

2.

De verwerende partij werpt volgende exceptie op:

“ ...

Verweerder is van oordeel dat er geen sprake is van een persoonlijk nadeel dat rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden vergunning;

Verzoekende partij poneert dat de waterzuiveringssite paalt aan haar eigendom en zij ontleent hier haar belang aan zonder evenwel te preciseren welke titels zij kan laten gelden ten aanzien van de naburige percelen;

Verzoekende partij kan hier bijgevolg niet volstaan met het belang te ontleenen aan louter nabuurschap om de eenvoudig reden dat dit nabuurschap allesbehalve evident is en vaststaat;

Meer specifiek zet verzoekende partij uiteen ten aanzien van haar eigendom in aanvulling op het verzoekschrift neergelegd in de procedure gekend onder het rolnr. 1415/0141/SA/3/0122 en waarvan huidig verzoekschrift een quasi kopie van is hetgeen volgt:

(...)

De situatie ter plaatse leert echter dat de woning van verzoekende partij zich op minstens 230 meter van de nieuwe waterzuiveringsinstallatie bevindt en dat de site en de woning van verzoekende partij worden gescheiden van elkaar door een bos en andere tussenliggende waterzuiveringsbekkens op de site;

De visuele hinder doordat de 'gigantische loads' rechtstreeks in het zicht komt te liggen van het eigendom van verzoekende partij is dus niet evident, althans brengt verzoekende partij geen foto's bij die enig rechtstreeks zicht op de vergunde werken zouden kunnen aantonen; (...)

Verzoekende partij heeft bovendien de omvang van de bouwplannen manifest verkeerd begrepen; Zoals tussenkomende partij terecht opmerkt zat enkel het centrale gedeelte van de zuiveringseenheid een hoogte bereiken van 10 meter ten opzichte van het maaiveld (ofwel 15,5 meter TAW); Deze hoger gelegen constructie heeft geen breedte van 108 meter, maar slechts een breedte van 19 meter; Dit centrale gedeelte van de waterzuiveringsinstallatie zal bovendien grotendeels van het zicht worden afgeschermd door een bestaand magazijn met een hoogte van 7 meter; De overige installaties hebben slechts een hoogte van 2 meter boven het maaiveld en zullen hoe dan ook aan het zicht worden onttrokken;

Dat verzoekende partij vandaag de dag enig zicht heeft op het Netedijk wordt evenmin onderbouwd en is bovendien zeer onwaarschijnlijk gelet op de afstand tussen de woning van verzoekende partij en de Netedijk;

Verzoekende partij stelt naast het beweerde nabuurschap en de visuele hinder in navolging van het verzoekschrift gekend onder het rolnr. 1415/0141/SA/3/0122 nog dat het vergunde bouwwerk visueel een miskleun zal zijn in het prachtige Netedal (1), en de beschermde abdij van Roosdael (2), aan de andere kant van de oever en het natuurgebied Roosdael (3) zal verstoren;

Deze voorgaande beweerde hinderpunten heeft geen persoonlijk karakter maar gaat op in het algemeen belang dat iedere burger heeft bij de handhaving van een wettelijkheid; (R.v.St. VIERIN, nr. 57.906 van 30 januari 1996)

Ten derde tracht verzoekende partij haar belang te ontleen aan het gegeven dat de stedenbouwkundige vergunning een toename van het verkeer op de dienstweg met zich zou meebrengen;

De site wordt niet ontsloten langs de woning van verzoekende partij; Het is dan ook hoogst onduidelijk in hoeverre verzoekende partij haar belang kan putten uit een beweerde en trouwens niet onderbouwde toename van het dienstverkeer;

Verzoekende partij werpt ook nog op dat er geluidshinder te verwachten is, alsook luchtpollutie door uitlaatgassen veroorzaakt door compressoren en allerlei industrieel kabaal;

Met betrekking tot de hinder die wordt geput uit de draaiende compressoren sluit verwerende partij zich aan bij hetgeen door tussenkomende partij wordt uiteengezet, namelijk dat deze pompen en compressoren niet het voorwerp uitmaken van de voorliggende stedenbouwkundige vergunning;

De aanwezige "pompen en compressoren" op de site kunnen worden gebruikt in het kader van het overpompen van water van het ene waterbekken naar het andere waterbekken in geval van droogte maar, en verwerende partij herhaalt, zij maken niet het voorwerp uit van het bestreden besluit en ze worden enkel ingezet bij extreme droogte of calamiteiten; De bestaande en vergunde compressoren aan het spaarbekken worden dus enkel sporadisch gebruikt tijdens de zomerperiode;

Het water zal bovendien niet door middel van pompen of compressoren naar de zuiveringsinstallatie worden gepompt, maar wel op gravitaire wijze worden aangevoerd van het waterbekken naar het productiecentrum;

Ook wat betreft de "pompen en compressoren" en hun beweerdte hinder vloeit deze dus niet voort uit de bestreden beslissing en is het betoog van verzoekende partij allesbehalve pertinent;

De voorgehouden hinder opdat een uitzonderlijke vogelhabitat zou verdwijnen die op het rustige veiligheidsreservoir broedt is evenmin dienend; Aan het spaarbekken Eekhoven wordt niet geraakt middels de stedenbouwkundige vergunning;

*De vordering is derhalve niet ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereist belang;
..."*

3.

De tussenkommende partij doet volgende exceptie gelden:

" ...

Verzoekende partij poneert dat haar belang erin zou bestaan uit de omstandigheid dat de vergunning voor de drinkwaterzuiveringsinstallatie zogezegd een "miskleun in het prachtige Netedal" zou vormen en dat het beeld vanuit een beschermd gebied aan de overzijde van de Nete zou worden "verstoord" (zie p. 4 en 5 van het inleidend verzoekschrift van de verzoekende partij).

Tevens wordt beweerd dat de verbinding tussen de drinkwaterzuiveringsinstallatie met het ruwwaterbekken visuele hinder zou veroorzaken "op het natuurgebied Roosendael" (zie p. 5 van het inleidend verzoekschrift van de verzoekende partij). Tevens wordt beweerd dat er een impact zou zijn op bepaalde fauna en flora.

Verzoekende partij tot tussenkomst kan evenwel niet inzien hoe de beweerdte visuele van het Netedal of van aan de andere oeverzijde gelegen terreinen hinder of nadeel zou berokkenen aan verzoekende partij op een rechtstreekse of onrechtstreekse wijze. Ingeroepen hinder en nadelen moeten immers persoonlijk en direct zijn (R.v.V.b., 19 februari 2013, nr. A/2013/0070).

Door verzoekende partij wordt louter visuele hinder van het Netedal of van andere gebieden ingeroepen en geen eigen visuele hinder. De zogenaamde impact op fauna en flora wordt niet eens nader omschreven en betreft in ieder geval geen hinder of nadelen die verzoekende partij rechtstreeks of onrechtstreeks zou ondervinden.

Verzoekende partij poneert dat er een loods “met een hoogte van 15.35 meter en een breedte van 108 meter” zou worden ingepland in haar achtertuin.

Het weze evenwel duidelijk dat verzoekende partij de ware omvang van het voorwerp van de vergunningsaanvraag niet bevat. Dit wordt overigens toegegeven door verzoekende partij zelf: “de plannen die ter inzage lagen op de gemeente konden onmogelijk bestudeerd worden door leken omwille van: de complexiteit van het dossier” (zie p. 9 van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij).

Verzoekende partij heeft de bouwplannen manifest verkeerd begrepen. De hoogteaanduidingen op de bouwplannen betreffen enkel hoogtes uitgedrukt in TAW. Het huidige maaiveld ligt op een hoogte van 5,5 meter TAW. Enkel het centrale gedeelte van de zuiveringseenheid zal een hoogte bereiken van 10 meter ten opzichte van het maaiveld (ofwel 15,5 meter TAW). Deze hoger gelegen constructie heeft evenwel geen breedte van 108 meter, maar slechts een breedte van 19 meter. Dit centrale gedeelte van de waterzuiveringsinstallatie zal grotendeels van het zicht worden afgeschermd door een bestaand magazijn met een hoogte van 7 meter.

De overige installaties hebben slechts een hoogte van 2 meter boven het maaiveld en zullen hoe dan ook aan het zicht worden onttrokken.

De vergunde constructies zullen hoe dan ook het zicht op de Nete niet verstoren. Ter hoogte van de site van verzoekende partij tot tussenkomst hebben de dijken van de Nete een hoogte van minstens 9 meter. Er kan dan ook niet worden ingezien op welke wijze de vergunde constructies het niet-bestaande zicht op de Nete zouden kunnen aantasten.

(...)

Zoals duidelijk blijkt uit de bovenstaande foto zal verzoekende partij in geen geval enige visuele hinder ondervinden van de gunningsbeslissing. De woning van verzoekende partij is immers volledig afgeschermd van de site van verzoekende partij tot tussenkomst met een bestaand groenscherm. Het zicht vanuit de woning van verzoekende partij op de bouwplaats is dan ook onbestaande, laat staan dat verzoekende partij enig (onbelemmerd) zicht zou genieten op de Nete (hetgeen duidelijk niet het geval is).

Verzoekende partij zal aldus geen uitzicht hebben op enige constructie van 15 meter hoogte en 108 meter breed. Alleen al hieruit blijkt dat verzoekende partij geen belang heeft bij haar verzoekschrift, ze gaat immers uit van de verkeerde feitelijke veronderstellingen. Verzoekende partij beweert aldus niet hinder te zullen ondervinden ten gevolge van de werkelijke omvang van de vergunde constructies. Alleen al om deze reden is het verzoekschrift onontvankelijk.

Verzoekende partij maakt dan ook niet op een concrete wijze aannemelijk dat de vergunningsbeslissing haar enige visuele hinder zou kunnen berokkenen. Er wordt zodoende niet aangetoond dat de bestreden vergunning rechtstreekse of onrechtstreekse hinder voor verzoekende partij zou kunnen opleveren.

Verzoekende partij klaagt zich verder over zogenaamde hinder die zou bestaan uit verkeershinder, geluidshinder en “luchtpollutie”. Tot staving van deze beweringen wordt telkens verwezen naar bepaalde passages uit een “ontheffingsdossier” (zie p. 6 en 7 van het inleidend verzoekschrift van de verzoekende partij).

In tegenstelling tot hetgeen wordt geponeerd door verzoekende partij omvat het voorwerp van de vergunningsbeslissing geen parking. Elke opmerking van verzoekende partij omtrent de zagezegde hinder ten gevolge van een zogenaamde “extra parking voor 40 bedrijfsvoertuigen” is dan ook niet dienstig.

Het ontheffingsdossier waaruit verzoekende partij argumenten meent te kunnen putten om haar zagezegd belang te ondersteunen heeft evenmin iets te maken met het voorwerp van de bestreden vergunningsbeslissing. Het voorwerp van de vergunningsbeslissing bevat het spaarbekken of de wegen langs dit spaarbekken niet.

Door verzoekende partij wordt verwezen naar een ‘Ontheffingsdossier voor een spaarbekken met een totale wateroppervlakte van ca. 26,5 ha en een waterinhoud van 1,9 miljoen m³ (spaarbekken Eekhoven, grondgebied Rumst-Duffel)’ dat voor verzoekende partij tot tussenkomst werd opgesteld door het studiebureau Ibeve in augustus 2012.

*De MER-ontheffingsaanvraag werd opgesteld in het kader van een hernieuwing en verandering van een milieuvergunningsaanvraag voor een inrichting voor de zuivering van oppervlaktewater tot drinkwater. Het voorwerp van de ontheffingsaanvraag was het spaarbekken Eekhoven met nabijgelegen bufferbekken (zie **stuk 9, a**).*

*In een beslissing van 8 oktober 2012 van de Dienst MER werd de milieuvergunningsaanvraag vrijgesteld van de opmaak van een MER en werd geoordeeld dat het voorgenomen project geen aanleiding zal geven tot aanzienlijke milieueffecten (zie **stuk 9, b**). Vervolgens werd de milieuvergunning verleend in een besluit van de Deputatie van 20 februari 2014 (zie **stuk 10**), waartegen verzoekende partij geen beroep heeft ingesteld.*

Het weze duidelijk dat de beschrijving van eventuele milieueffecten naar de omwonenden toe van het spaarbekken geen relatie heeft met het voorwerp van het bestreden besluit. Het voorwerp van de bestreden beslissing maakt immers de bouw van een drinkwaterzuiveringsinstallatie uit die zal worden opgericht langs de Mechelsesteenweg.

*In de milieuvergunning dd. 20 februari 2014 werd overigens geoordeeld dat de exploitatie van het waterbekken geen hinder naar de omwonenden toe zal veroorzaken (zie **stuk 10**).*

Door verzoekende partij wordt dan ook niet verduidelijkt op welke wijze de vergunningsbeslissing zou kunnen zorgen voor enige verkeers-, geluids- of stankhinder die haar leefsituatie op een ongunstige wijze zou kunnen beïnvloeden.

*De verzoekende partij beklagt zich immers enkel over “pompen en compressoren” die gebruikt kunnen worden in het kader van het overpompen van water van het ene waterbekken naar het andere waterbekken en waarvoor in het kader van de milieuvergunningsaanvraag een ontheffingsbeslissing werd bekomen (zie **stuk 9, b**), maar die niet het voorwerp uitmaken van het bestreden besluit.*

*Het water zal overigens niet door middel van pompen of enige andere technische installatie, maar wel op gravitaire wijze worden aangevoerd van het waterbekken naar het productiecentrum (zie p. 3 van het aanvraagdossier, **stuk 5**).*

Hierbij moet worden opgemerkt dat de loutere bewering dat bepaalde machines geluid of ander hinder zouden veroorzaken niet kan volstaan tot staving van het rechtens vereiste belang (zie R.v.V.b., 19 februari 2013, nr. A/2013/0070). Verzoekende partij toont andermaal niet concreet aan op welke wijze de bestreden beslissing zal zorgen voor enige rechtstreekse of onrechtstreekse (geluids)hinder.

*De zonevreemde woning van verzoekende partij bevindt zich op een **afstand van meer dan 230 meter van de plaats** waarop de drinkwaterzuiveringsinstallatie wordt opgericht. In tegenstelling tot hetgeen wordt beweerd in het verzoekschrift van verzoekende partij ligt de bouwplaats aldus niet op een afstand van 150 meter van haar woning.*

(...)

De woning van verzoekende partij is afgeschermd van de drinkwaterzuiveringsinstallatie door groenpartijen met bomen en andere waterzuiveringsinstallaties op de site van verzoekende partij tot tussenkomst, waaronder een bestaand magazijn met een hoogte van 7 meter.

Gezien de bestaande buffering tussen de woning van verzoekende partij en de relatief grote afstand van deze woning tot de site waarop de drinkwaterzuiveringsinstallatie zal worden opgericht, kan niet worden ingezien op welke wijze verzoekende partij enig hinder of nadeel zou kunnen ondervinden ten gevolge van de vergunningsbeslissing. Dit wordt geheel niet aangetoond door verzoekende partij.

*Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat **verzoekende partij geen persoonlijk, actueel en direct belang aantoont**.*

Het is bovendien opvallend dat het verzoekschrift van verzoekende partij quasi-identiek is aan het verzoekschrift dat werd ingediend in de zaak met rolnummer 1415/0141/SA/3/0122. Het is dan ook niet duidelijk welk persoonlijk belang verzoekende partij zou kunnen aantonen.

*Verzoekende partij beschikt niet over het rechtens vereiste belang in de zin van art. 4.8.11, § 1, 3° VCRO. Het beroep van verzoekende partij dient dan ook te worden afgewezen als **onontvankelijk**.*

...”

4.

De verzoekende partij herneemt in haar wederantwoordnota haar uiteenzetting zoals vervat in het inleidend verzoekschrift, met toevoeging van enkele foto's, en antwoordt als volgt:

“ ...

De argumentatie van verzoeker heeft betrekking op de onzorgvuldigheid waarmee de vergunnende instantie tewerk ging door geen rekening te houden met het visuele impact van de te vergunnen werken op het gebied zelf waarin de werken worden gerealiseerd, en voor de aanpalende omwonenden die dag in dag uit, winter en zomer, uitkijken op dat gebied, en waarvan het uitzicht zoals voor

verzoeker zicht wordt belemmerd en verstoord; Dit geldt voor het uitzicht uit hun woonst, vanaf het perceel inbegrepen de perceelsgrens of als zij het eigen perceel verlaten en zich in de buurt begeven;

Zoals te zien is op de foto p.15/36 in de schriftelijke uiteenzetting van de tussenkomende partij, bestaan huizen en installaties ten westen van de perceelsgrens met verzoeker, waarop hij inderdaad geen zicht heft vanuit zijn perceel naar rechts gezien, en ook niet over klaagt);

Zoals vanuit (foto p.18/36 van schriftelijke uiteenzetting van tussenkomende partij) (of st. bundel 11/9 van verzoeker) de woonst gemeten, komt het nieuwe productiegebouw op 230 m van de woning van verzoeker maar men ziet ook dat de grens met het perceel van verzoeker ligt op slechts ca. 2/3 van die afstand, op ca. 150 meter; Waarom overigens zou de afstand tot de woonst primeren bij deze beoordeling en ook niet de afstand tot de perceelsgrens?

In de stukken (bundel I/st.16) van verzoeker ziet men het uitzicht waarin het gebouw zal worden opgetrokken, pal voor verzoekers tuin en in hun zicht op 150m afstand; In stukken 11.1-6 ziet men hoe het zicht van verzoeker zich voordeed voor de werken, en men bemerkt de individuele wilgen aan de perceelsgrens, geen "bos" dus;

Men ziet zeer duidelijk op het overzichtsplan (st.bundel 11/16, van verzoeker) dat verzoeker een ongelimiteerd zicht heeft, pal voor zijn eigendom zuid- en oostwaarts over het drinkwatergebied richting Nete, en over de Nete op de Nete-vallei; De vrijwaring ervan is een belang van verzoeker, aangevuld met de elementen uit het verzoekschrift; (p. 3-11) -Men weet dit zeer goed- aan de zijde van de tussenkomende partij, zoals te lezen valt in de stukken (bundel II a,b,c,d), die dateren van na indiening van het verzoekschrift en niet schorsing zoals uitgesproken;

Stild: (6-4-15) verzoeker schrijft met zijn burens aan tussenkomende partij: "als aanliggende burens en **op zeer directe wijze persoonlijk geconfronteerd** , met de werken...., verzoeken we u om ons een dringend persoonlijk onderhoud te verlenen";

Beroeper legt dus duidelijk de nadruk in de gemeenschappelijke vraag op "de directe en persoonlijke aard " van de confrontatie met de voorgenomen werken;

St.11.b,c: (24-4-15) tussenkomende partij antwoordt via haar raadsman: ¹¹ _ we nemen kennis van uw vraag tot overleg en bevestigen dat cliënt bereid is **dergelijk overleg** in te lassen";

De tussenkomende partij weerlegt dus geenszins het bijzonder belang van verzoeker en zijn burens;

St.11b: (1-6-15) verzoeker en zijn burens bevestigen de gesprekken en meer bepaald de beloften van tussenkomende partij; Zij verwachten voorstellen zoals geformuleerd op de vergadering om:

1 °-1 materiaalkeuze voor het gebouw (10m hoog) te overleggen,

2°-ophoging en groenvoorziening voor het aan te leggen kanaal van 3 m. hoog (groen talud zodat het "muur"effect van de kanalisatie van 3 meter hoog wordt beperkt over de ganse lengte,

3° compensatie door overdracht van de gronden toebehorend aan tegenpartij aan verzoeker en de burens, gelegen ten oosten van hun percelen

Deze bereidheid van tussenkomende partij illustreert duidelijk de wetenschap dat de werken die gepland zijn hinder meebrengen voor verzoeker; Verzoeker diende nog een herinnering sturen op 17-6-15 aan de laatste brief met vraag om voorstellen;

Tussenkomende partij heeft dan op 19-6-15 (st. II/11a) gevraagd om de naam van de raadsman van verzoeker mee te delen, (al was de vorige raadsman bekend via het

verzoekschrift) om daarmee verder te handelen; In deze laatste brief wordt nergens betwist dat de hiervoor genoemde voorstellen werden besproken;

...

Beoordeling door de Raad

1.

Met de verwerende partij en de tussenkomende partij moet de Raad vaststellen dat de door de verzoekende partij aangehaalde hinder en de nadelen, waaruit zij haar belang bij de voorliggende vordering meent te kunnen enten, overwegend onvoldoende persoonlijk zijn.

Anderzijds wijst de verzoekende partij tevens op potentiële visuele hinder ingevolge de bestreden beslissing. In het bijzonder vreest zij dat met de oprichting van de loods haar volledige zicht op het Netebekken, de geklasseerde site Rosendael en het dorp van Walem met doorzicht naar Mechelen zal worden gehypothekeerd.

Anders dan de verwerende en de tussenkomende partij voorhouden, kan deze visuele hinder wel degelijk weerhouden worden als een voldoende persoonlijk, actueel en direct belang. Immers geeft de verzoekende partij aan woonachtig te zijn op de Eekhovenweg 20, en dat de werken op amper 150 meter van haar perceel zullen worden uitgevoerd.

2.

De verzoekende partij getuigt dan ook van het vereiste belang bij het voorliggende beroep. De excepties van de verwerende en de tussenkomende partij worden verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert in haar enig middel de schending aan van artikel 1.1.4 VCRO en van artikel 4.3.1, inzonderheid artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Verder wordt ook de schending ingeroepen van het gewestplan Mechelen. Hetzelfde geldt voor de artikelen 22 en 23 van de Grondwet en artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

De verzoekende partij ontwikkelt dit middel als volgt:

“ ...

AFDELING 1. - SCHENDING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDE EN VAN DE RUIMTELIJKE DRAAGKRACHT

47. De Raad van State heeft meermaals het standpunt ingenomen waarbij men stelt dat de stedenbouwwet aan de vergunningverlenende overheid de verplichting oplegt om elke aanvraag om vergunning te toetsen aan de eisen van de goede plaatselijke ordening en de vergunning te weigeren indien de ontworpen constructie kennelijk overdreven hinder voor de burens zal veroorzaken waardoor de maat van de gewone ongemakken tussen de

buren overschreden en het evenwicht tussen de naburige erven op ernstige wijze verbroken zal worden. Dit staat met zoveel woorden te lezen in het arrest van de Raad van State nr. 23.831 van 20 december 1983.

Het uitzicht van verzoekster op de Nete wordt geheel ongedaan gemaakt, zonder dat verzoekster hiervoor schadeloos gesteld wordt. Aangezien haar zicht ontnomen wordt door een loods, zal haar uitzicht werkelijk bedorven zijn. Deze loods zal zeker geen paraltje zijn van esthetiek. Er zijn daaromtrent geen waarborgen opgenomen in de bestreden vergunning. Dit is strijdig met de goede ruimtelijke orde.

48. De bestreden vergunning schendt de goede ruimtelijke ordening en de ruimtelijke draagkracht van de omgeving waar de vergunde installaties zullen worden ingeplant.

Verzoeker citeert uit het Ontheffingsdossier in bijlage 5.

In dit Ontheffingsdossier (bijlage 5) leest men:

(...)

De vergunde loods ligt nabij de oevers van de Nete.

De bestreden vergunning schendt bijgevolg de goede ruimtelijke orde en de ruimtelijke draagkracht van het gebied.

49. De bestreden vergunning brengt de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang. De toekomstige generaties zullen op de plaats van de vergunde werken niet meer kunnen genieten van ongeschonden oevers van de Nete.

50. De bestreden vergunning schendt het gewestplan Mechelen. Zij heeft indirect maar noodzakelijkerwijze betrekking op het huidige spaarbekken Eekhoven, dat wordt omgevormd tot een ruwwater- en productiebekken. Het waterspaarbekken Eekhoven is zonevreedmd. Het is voor een deel gelegen in bosgebied en agrarisch gebied. Het spaarbekken is dus aangelegd in strijd met het gewestplan van Mechelen. Waar het huidige spaarbekken Eekhoven, dat thans gezuiverd water bevat, nog verenigbaar lijkt te zijn met het gewestplan Mechelen, vermits bos- en agrarisch gebied nog aansluiten bij een plas met zuiver water, is dit niet meer het geval voor een ruwwaterbekken. Door van het spaarbekken Eekhoven een ruwwater- en productiebekken te maken wordt iedere draad met de (gezonde) natuur verbroken. Zolang het gewestplan Mechelen niet gewijzigd is, is het afleveren van de bestreden vergunning illegaal. De bestreden vergunning schendt het gewestplan Mechelen in de overtreffende trap.

51. Het vergunningverlenend bestuursorgaan is bijgevolg , hetzij foutief, hetzij op kennelijk onredelijk wijze tot de conclusie gekomen dat het aangevraagde verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

AFDELING 2. - SCHENDING VAN DE MOTIVERINGSVERPLICHTING

1. Kernachtig samengevat

52. De in het middel vermelde bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur worden geschonden doordat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet op concrete wijze de hinderaspecten heeft onderzocht die voortvloeien uit de vergunde werken. Er werd geen rekening gehouden met de hinder die zal voortvloeien uit het gebruik van het vergunde. De bestreden vergunning gaat uit van onvolledige en dus onjuiste feitelijke gegevens, door geen rekening te houden met gegevens van de door AWW aangevraagde milieuvergunning en meer bepaald met hetgeen daarin staat omtrent de in het spaarbekken Eekhoven gelegen compressoren, die nu continu zullen werken en geluidsoverlast zullen veroorzaken.

2. Toepasselijke beginselen

a. Juiste feitelijke gegevens

53. De Raad mag zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats van die van de bevoegde overheid stellen. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of het vergunningverlenende bestuursorgaan de hem wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of het van de juiste feitelijke gegevens is uitgegaan, of het die correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan in redelijkheid tot zijn besluit is kunnen komen (...)

b. Behoorlijke motivering en in concreto onderzoek van hinderaspecten

54. Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht dient een vergunningverlenend bestuursorgaan duidelijk de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen op te geven waarop zij haar beslissing steunt, derwijze dat het de belanghebbende mogelijk is met kennis van zaken tegen de beslissing op te komen. De opgegeven motieven moeten afdoende zijn. Er kan derhalve slechts rekening gehouden worden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven (...).

De Raad van State heeft beslist: (...)

55. Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten bij haar beoordeling dient te betrekken en dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen (...).

56. Volgens artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO moet de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO in acht nemen. Die overheid beschikt ter zake over een ruime appreciatiebevoegdheid, waarvan de uitoefening slechts marginaal kan worden getoetst door de Raad (...).

57. De verzoekster roept hinder en nadelen in en betoogt dat het gebruik van het bouwwerk bepaalde hinderaspecten met zich zal meebrengen, hinderaspecten die niet afdoende door de verwerende partij zouden zijn onderzocht.

In het kader van de goede ruimtelijke ordening kunnen de te onderzoeken hinderaspecten ook verband houden met het gebruik van het gebouw waarvoor de vergunning wordt aangevraagd (...).

58. Overeenkomstig het beginsel van de materiële motiveringsplicht moeten er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven bestaan, wat onder meer inhoudt dat die motieven steunen op werkelijke bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld (...).

Volgens dat arrest van de Raad van State moet een administratieve beslissing steunen "op met vereiste zorgvuldigheid vastgestelde, werkelijke bestaande concrete feiten" (...).

59. Het vergunningverlenend orgaan moet op zorgvuldige wijze oordelen, conform de beginselen van artikel 4.3.1, §2 VCRO, die onder meer opleggen dat de aanvraag, wat de

goede ruimtelijke ordening betreft, dient beoordeeld te worden aan de hand van de relevante in de omgeving bestaande toestand (...).

60. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar stelt in haar beslissing vast dat de door haar afgeleverde vergunning een wijziging tot gevolg heeft van het waterspaarbekken Eekhoven tot een ruwwaterbekken, dat een productiebekken is. Zij moest in concreto ingaan op de hinderaspecten die gepaard gaan met deze bestemmingswijziging, zoals uit de rechtspraak van de Raad blijkt: (...)

61. Het is niet omdat er geen bezwaarschriften worden ingediend, dat het vergunningverlenende bestuursorgaan is ontslagen van zijn wettelijke verplichting om de aanvraag aan de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening te toetsen, zoals vereist door artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b VCRO (...).

62. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar kan aan zijn toetsingsplicht niet ontsnappen door te beweren dat er over bepaalde aspecten reeds geoordeeld is in het kader van een milieuvergunning.

De Raad stelde inderdaad: (...)

63. Het feit dat het aangevraagde in overeenstemming is met de milieuregelgeving en zone-eigen is, volstaat niet om te oordelen dat de aanvraag ook in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening (...).

3. Toepassing van deze beginselen

a. Foutieve feitelijke vaststellingen

64. De bestreden vergunning stelt vast, in verband met de omgeving:

"De aanvraag beoogt de bouw van een nieuwe productielijn voor het zuiveren van drinkwater met inbegrip van een aanvoerkanaal voor ruwwater. Het gevraagde met een hoogte van 15m50 wordt gerealiseerd op de site productiecentrum Walem te Rumst. Momenteel bevinden zich er buiten dienst gestelde langzame zandfilters. Huidige aanvraag kadert in de vervanging van deze filters alsook van de naastgelegen nog in gebruik zijnde filters. Het gevraagde bestaat uit een toevoerkanaal dat het ruwwaterbekken verbindt met de nieuwe zuivering, de zuivering zelf en de verbinding met de bestaande reinwaterhouders. De nieuwbouw bestaat uit industriële materialen. De delen van het gebouw die toegankelijk zijn worden uitgevoerd in geïsoleerde gevelpanelen in metaal."

65. De bestreden vergunning maakt geen melding van een hoofdoorzaak van geluidshinder: de compressoren in het waterspaarbekken. Zij gaat dus uit van onvolledige en dus onjuiste feitelijke gegevens. Zij schendt dus de materiële motiveringsplicht en de andere normen en beginselen in het middel aangehaald.

66. Het bestaan van deze compressoren en het feit dat zij geluidsoverlast kunnen veroorzaken blijkt uit het Ontheffingsdossier in bijlage 5 (zie hoger, § 13). De werking van deze compressoren is voor verzoekster een grote bron van onrust. De bestreden vergunning neemt deze onrust niet weg.

67. De bestreden vergunning maakt geen melding van de gegevens van de door AWW aangevraagde milieuvergunningsaanvraag.

b. Onvoldoende motivering van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening

68. De bestreden vergunning beoordeelt de goede ruimtelijke ordening in de volgende bewoordingen: (...)

69. Deze "motivering" schiet tekort en zondigt tegen alle hiervoor gestelde beginselen. In de aanhef heeft verzoekster er reeds op gewezen dat de door de bestreden vergunning gebruikte formulering een **STIJLCLAUSULE** is, die mits één of twee wijzigingen als *passe-partout* kan gebruikt worden in andere vergunningen.

Luidens voornoemd artikel 1.1.4 VCRO is de ruimtelijke ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het **leefmilieu** en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft bijvoorbeeld niet onderzocht of de omvorming van het spaarbekken Eekhoven tot ruwwaterbekken en productiebekken verantwoord is in het licht van hetgeen in het Vlaams Parlement in 1985 werd gezegd over de bestemming van dat spaarbekken (zie hoger, § 30 en bijlage 15). Hij onderzoekt niet of die bestemmingswijziging inzonderheid economisch en sociaal verantwoord is en of zij wel het algemeen belang dient. Door die bestemmingswijziging worden de waterreserves voor de Antwerpse regio verkleind. Daar gaat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet op in.

DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR HEEFT ZELFS DE MOEITE NIET GEDAAN OM VAST TE STELLEN, IN DE TERMEN VAN ARTIKEL 1.1.4 VCRO, DAT DE VERGUNDE WERKEN INZAKE CULTURELE, ECONOMISCHE, ESTHETISCHE EN SOCIALE GEVOLGEN VERANTWOORD ZIJN.

ER WORDEN GEEN EISEN GESTELD AAN HET MATERIAAL WAARMEE DE VERGUNDE LOODS MOET GEBOUWD WORDEN. DAT IS EEN ZWARE TEKORTKOMING. ER ZIJN DUS GEEN WAARBORGEN VOOR EEN ESTHETISCH VERANTWOORDE CONSTRUCTIE.

70. De hinderaspecten worden niet in concreto onderzocht. Dit levert duidelijk een schending op van inzonderheid de materiële motiveringsplicht.

71. Het DEPARTEMENT RUIMTE VLAANDEREN (DRV), heeft, in het kader van de voorafgaande milieuvergunningsaanvraag van AWW, geen advies uitgebracht over de stedenbouwkundige verenigbaarheid van het project (zie hoger, § 35). De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar had in het licht daarvan de stedenbouwkundige aspecten met extra nauwkeurigheid moeten onderzoeken. Dat is dus niet gebeurd. Dit wijst

nogmaals op een schending van de in het middel opgenomen normen en beginselen van behoorlijk bestuur.

72. *De mogelijkheid van geluidshinder door de werking van de compressoren in het waterspaarbekken, die nochtans blijkt uit het Ontheffingsdossier in bijlage 5 (zie hoger, § 13) en de verleende milieuvergunning (zie hoger, § 32), wordt door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet onderzocht en niet beoordeeld.*

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar is niet zo maar een bediende of een ambtenaar zoals er twaalf zijn in een dozijn. Hij is een ambtenaar die mede het aanzijn van Vlaanderen vorm geeft en beslissingen moet nemen waarvan de veiligheid en de gezondheid van de Vlamingen afhangen. Van een dergelijke ambtenaar mag men een grondig en diepgaand onderzoek van de veiligheids- en hinderaspecten verwachten.

Bij het beoordelen van de geluidshinder veroorzaakt door de compressoren van het spaarbekken had de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn bureau moeten verlaten, zich ter plaatse van het spaarbekken moeten begeven, en AWW de opdracht moeten geven de compressoren van het spaarbekken gedurende lange tijd te laten werken. Dat was de enige manier om een correct oordeel te vellen over de mogelijke geluidshinder. Het vermogen van deze compressoren zal in de toekomst immers nog worden vergroot (zie hoger, § 13). Zij zullen in de toekomst 24 uur op 24 werken (zie hoger, § 13).

Maar een dergelijk onderzoek heeft de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet willen doorvoeren. Een STIJLCLAUSULE verlicht het werk. Verzoekster verdient, als belastingbetaler, veel beter.

73. *De verzoekster is van oordeel dat een dergelijke motivering, in het licht van artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO en van de (materiële) motiveringsplicht, niet in redelijkheid aangemerkt kan worden als een afdoende en zorgvuldige beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.*

De Raad van State heeft geoordeeld:

(...)

Zij is dus niet afdoende.

C. BELANG VAN DE VERZOEKSTER BIJ HET ENIG MIDDEL

74. *Verzoekster heeft belang bij het enig middel. Na de vernietiging van de bestreden vergunning zal de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet kunnen volstaan met het rechtzetten van een vormfout. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zal een nieuwe afweging moeten maken en op concrete wijze onderzoeken of de aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening. Deze nieuwe afweging kan leiden tot een andere beslissing.*

Het DEPARTEMENT RUIMTE VLAANDEREN (DRV), heeft inderdaad, in het kader van de voorafgaande milieuvergunningsaanvraag van AWW, geen advies uitgebracht over de stedenbouwkundige verenigbaarheid van het project (zie hoger, § 35).

De schending van het landschap van de Nete-oeveren (zie hoger, § 9) kan bij een nieuwe afweging leiden tot een andersluidende beslissing .

75. *Verzoekster heeft belang bij de schorsing en de vernietiging van de bestreden vergunning. Inzonderheid zijn toekomstige klacht bij de Europese Commissie, in verband*

met de thans aan AWW verleende staatssteun (zie hoger, §§ 41-43), zou er kunnen toe leiden dat het betwiste project uiteindelijk geen doorgang kan vinden. In Vlaanderen en in Antwerpen heeft AWW misschien een lange arm, maar niet in "Europa".

D. BESLUIT

76. Door niet op concrete wijze te onderzoeken of de aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening heeft de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel alsook de materiële motiveringsplicht geschonden. De verwerende partij heeft ook onvoldoende aangetoond dat het gevraagde conform artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

77. Door de bestreden vergunning af te leveren heeft de verweerder de goede ruimtelijke orde geschonden. De oevers van de Nete worden inderdaad geschonden. De bestreden vergunning zal dus niet vervangen kunnen worden door een nieuwe, gelijklopende vergunning.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“...

Verzoekende partij dient, in navolging van de rechtspraak van de Raad van Vergunningsbetwistingen, een belang te hebben bij elk der aangevoerde middelen, waarvoor dezelfde voorwaarden inzake griefhoudendheid en het bestaan van een persoonlijk en rechtstreeks voordeel gelden;(...)

Het is vaste rechtspraak dat een verzoeker een belang dient te hebben bij elk der aangevoerde middelen (...);

Deze beoordeling van het belang bij een middel dient in vergelijking met de rechtspraak van de Raad van State te gebeuren aan de hand van dezelfde voorwaarden die welke gelden bij het onderzoek van het belang van de vordering in het algemeen (BAERT, J. en DEBERSAQUES, G., Ontvankelijkheid — Raad van State afdeling Administratie, Brugge, Die Keure, 1996, 201, randnr. 204);

Gelet op hetgeen werd uiteengezet met betrekking tot het belang is het de vraag of verzoekende partij wel over het vereiste belang beschikt bij het door haar ingeroepen middel, quod non, en daarbij is het duidelijk dat het eerste middel inhoudelijk evenmin gegrond is;

Ter zake dient te worden wat betreft het eerste en tweede onderdeel geantwoord dat de stedenbouwkundige vergunning voorziet in een nieuwe (ter vervanging van een oude) productielijn van drinkwater op een bestaande site en verzoekende partij poneert dat haar zicht op de Nete zal worden ontnomen op de Nete en is zij van mening dat het gebouw niet esthetisch zal zijn;

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede plaatselijke ordening dient in de eerste plaats rekening te worden gehouden met de ordening in de onmiddellijke omgeving;

Deze beoordeling dient in concreto te geschieden en uit te gaan van de bestaande toestand; Al naar gelang de aard en de omvang van de aanvraag, kan ook rekening worden gehouden met de ordening in een ruimere omgeving en de ordening in de ruimere omgeving is daarbij uiteraard minder doorslaggevend;

Overwegende dat het behoort tot de wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om, binnen de grenzen van de door het gewestplan

opgelegde bestemmingsvoorschriften, te oordelen of de bouwaanvraag al dan niet verenigbaar is met de eisen van de goede plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening; Dat de administratieve rechtscolleges niet bevoegd zijn hun beoordeling van de eisen van de plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat hij in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht op een voor hem aangevochten bouwvergunning enkel bevoegd is om na te gaan of de bevoegde overheid bij het verlenen van die vergunning is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de uitvoering van de te vergunnen bouwwerken overeenkomstig de bij de aanvraag gevoegde plannen verenigbaar is met name met de eisen van een goede plaatselijke aanleg of een behoorlijk ruimtelijke ordening; (...)

In het licht van het voorgaande is de motivering van de bestreden beslissing ruim afdoende;

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening het volgende overwogen;

(...)

Gelet op het feit dat de nieuwe drinkwaterinstallatie wordt ingeplant middenin de site en de constructie inderdaad integraal zal worden omgeven door bestaande drinkwaterinstallaties en een bestaand magazijn is deze beoordeling van de goede ruimtelijke ordening adequaat en afdoende;

Bovendien en verwerende partij herhaalt betreft het een bestaande site en wordt de nieuwe waterzuiveringsinstallatie gebouwd te midden van deze site en de woning van verzoeker is 230 meter verwijderd van de inplantingsplaats en verschillende bestaande gebouwen en een bos zorgen er nu reeds voor dat verzoekende partij geen rechtstreeks zicht heeft op de inplantingsplaats;

Verzoekende partij zet in zijn verzoekschrift althans niet concreet uiteen dat hij vandaag enig zicht heeft op de Nete en het nieuwe gebouw dit zicht aan hem zou ontnemen;

Verwerende partij merkt hierbij ook op dat verzoekende partij geen bezwaar heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek en verwerende partij de huidige grieven die verzoekende partij thans naar voren brengt wat betreft de beweerde visuele hinder niet diende te beoordelen;

Verzoekende partij toont dus niet aan dat voorgaande pertinente beoordeling waarbij wordt geoordeeld dat de vergunningsaanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, manifest onjuist zou zijn;

Nochtans kan de Raad voor Vergunningsbetwistingen in het kader van de haar opgedragen legaliteitsbeoordeling enkel nagaan of de bevoegde overheid haar appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen;

Verzoekende partij toont middels zijn betoog en beperkt tot eventuele geluidshinder en de schoonheidswaarde van de oevers van de Nete niet aan dat deze beoordeling manifest onjuist zou zijn; Beide grieven zijn immers niet pertinent gelet het voorwerp van de huidige bestreden beslissing niet de gunning van compressoren omvat of een inname betekent van de oevers van de Nete; Van zogenaamde teloorgang van de ongeschonden oevers kan bijgevolg geen sprake zijn gezien de bestaande site en de vergunning geen uitbreiding voorziet van de site op zich en de oevers niet inneemt;

Het eerste en tweede onderdeel van het eerste middel is derhalve niet gegrond;

Volgens verzoekende partij zou de aanvraag het gewestplan Antwerpen schenden doordat het spaarbekken indirect wordt geraakt door de bestreden beslissing en hij verwijst daartoe herhaaldelijk naar de studie ivm de MER-ontheffing;

Voor een zekere drinkwatervoorzieningen moeten voor- of tussengeschakelde bekkens aanwezig zijn; In casu vormt het spaarbekken Eekhoven een veiligheidsbekken en of spaarbekken voor het opvangen van mogelijke calamiteiten op de ruwwatertoevoer; Echter dergelijke spaarbekkens, veiligheidsbekkens en kanalen hebben eveneens een doorstroomfunctie van zelfreiniging van de te behandelen ruwe waters; De milieuvergunning wijzigt ten aanzien van de bestaande situatie niets aan de huidige situatie; De op de site aanwezige activiteiten worden verdergezet en het gebruik van het spaarbekken Eekhoven wordt niet gewijzigd; (zie blz. 23 van het MER-ontheffing)

In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt bevindt het spaarbekken zich daarenboven hoofdzakelijk in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen behoudens een kleinere strook met als bestemming bosgebied en agrarisch gebied en welke laatsten niet worden geraakt door de huidige stedenbouwkundige vergunning;

Daarenboven zijn drinkwatervoorzieningen en hun installaties het typevoorbeeld van voorzieningen die bij voorkeur worden ingeplant in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen; (...)

Het betoog van verzoekende partij wat betreft de schending van het Gewestplan Antwerpen is dan ook niet pertinent; Het tweede onderdeel van het eerste middel is derhalve niet gegrond;

Ten derde grieft het verzoekende partij dat in de bestreden beslissing geen melding wordt gemaakt van de compressoren en van de geluidshinder die deze compressoren zouden kunnen veroorzaken;

Het gebrek aan motivatie in de bestreden beslissing beperkt zich uitsluitend tot deze grief, te weten de compressoren en de geluidshinder die deze voor verzoeker zouden met zich meebrengen;

Verwerende partij herhaalt ten eerste dat het water niet door middel van pompen of compressoren naar de nieuwe zuiveringsinstallatie zal worden gepompt, maar wel op gravitaire wijze zal worden aangevoerd van het waterbekken naar de zuiveringsinstallatie; Van compressoren en van de geluidshinder die deze compressoren zouden kunnen met zich meebrengen is geen sprake;

Het derde onderdeel van het eerste middel is niet gegrond;

Tenslotte lijkt verzoekende partij in een vierde onderdeel van haar eerste middel op te werpen dat de bestreden beslissing artikel 8 EVRM en de artikelen 22 en 23 van de Grondwet zou schenden;

In het verzoekschrift wordt niet toegelicht op welke wijze de bestreden beslissing de artikelen 22 en 23 van de Grondwet zouden schenden; Het middel is op dat punt dan ook onontvankelijk;

Verzoekende partij werpt op dat de bestreden beslissing het evenwicht tussen de behartiging van de belangen van verzoekende partij en haar leefmilieu en de belangen van tussenkomende partij die hoofdzakelijk industriële doelstellingen en het maken van winst zou nastreven - quod non verbreekt; Het voorzien van de industrie van drinkwater is ook een handeling van openbaar nut en dit in tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt;

Wat betreft artikel 8 EVRM en wat wordt uiteengezet onder punt IX van het verzoekschrift leest verwerende partij dat de toekenning van de bestreden beslissing een inmenging zal uitmaken in het privé-leven van verzoeker vermits zijn leefomgeving ongunstig zal worden beïnvloed;

Verwerende partij herneemt artikel 8 EVRM dat het volgende bepaalt: (...)

Artikel 8 van het EVRM werd verankerd in de Belgische Grondwet en dan met name in artikel 22 Grondwet;

Artikel 22 van de Grondwet luidt als volgt: (...)

Verwerende partij heeft reeds herhaaldelijk gewezen op het feit dat verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen enige pertinente en persoonlijke hinder te ondervinden middels de bestreden beslissing, laat staan dat hij aantoont dat de persoonlijke levenssfeer door de bestreden beslissing wordt aangetast; Verzoekende partij maakt dus niet concreet aannemelijk dat de bestreden beslissing een niet toegestane inmenging in hun privéleven zou betekenen; (...)

Het middel is in zijn geheel derhalve niet gegrond; Met betrekking tot de prejudiciële vraag

...

3.

De tussenkomende partij voegt hier nog het volgende aan toe:

“ ...

A. ONONTVANKELIJKHEID VAN HET MIDDEL

8.2. *Verzoekende partij dient een verzoekschrift tot schorsing en vernietiging in waarin op 40 bladzijden op een incoherente wijze allerlei (opportuniteits)kritiek wordt geformuleerd op de bestreden beslissing.*

Vermits het niet duidelijk is welke middelen precies worden geformuleerd, is het ingediende beroep klaarblijkelijk onontvankelijk.

Een verzoekschrift dient een omschrijving van de geschonden geachte wetgeving evenals de wijze waarop deze wetgeving zou zijn geschonden, te bevatten (art. 11, 7° van het Procedurereglement). Deze vereiste is ingegeven door de noodzaak om de juiste draagwijdte van een middel te kunnen bepalen en aan de andere partijen in het geding toe te laten te repliceren op de argumenten van de verzoekende partij. Hiertoe is een duidelijke en ondubbelzinnige uiteenzetting van de wettigheidskritiek onontbeerlijk.

8.3. *In deze dient te worden vastgesteld dat het inleidend verzoekschrift geen duidelijke en ondubbelzinnige uiteenzetting van enige wettigheidskritiek bevat, op grond waarvan de juiste draagwijdte van het beroep kan worden bepaald.. Het beroep is derhalve **onontvankelijk wegens gebrek aan een duidelijk middel**.*

8.4. *Het beroep is eveneens onontvankelijk aangezien verzoekende partij zich schromelijk vergist omtrent het voorwerp van de bestreden beslissing. Het merendeel van de (opportuniteits)kritiek van verzoekende partij richt zich op het bestaan van een waterbekken, terwijl in deze een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de bouw van een drinkwaterzuiveringsinstallatie met toevoerlijn.*

8.5. *Het beroep dient derhalve te worden afgewezen als onontvankelijk.*

B. ONDERGESCHIKT: HET MIDDEL IS ONGEGROND

8.6. *In zoverre het wel beroep onontvankelijk zou worden geacht, moet worden opgemerkt dat de draagwijdte van de zogenaamde wettigheidskritiek van verzoekende partij zich in het kader van de rechten van verdediging dient te worden beperkt tot de*

wijze waarop Tussenkommende partij de vermeende wettigheidskritiek meent te kunnen begrijpen.

a. Draagwijdte van het zgn. middel zoals begrepen door Tussenkommende partij

8.7. Verzoekende partij lijkt de schending in te roepen van art. 1.1.4 VCRO, art. 4.3.1. VCRO, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het gewestplan Mechelen, van de artikelen 22 en 23 van de Grondwet en van art. 8 EVRM.

8.8. Door verzoekende partij wordt geciteerd uit het ontheffingsdossier (zie **stuk 9, a**) waarin het Ruimtelijk Structuurplan van de provincie Antwerpen zou worden aangehaald. Volgens deze verwijzing zou de Nete niet verder mogen worden aangetast door versnippering of bebouwing nabij de oevers.

Verzoekende partij poneert vervolgens dat de vergunde loods nabij de oevers van de Nete zou zijn gelegen en beweert dat "bijgevolg" de goede ruimtelijke ordening en de ruimtelijke draagkracht van het gebied" zouden worden geschonden.

De inplanting van de loods met de drinkwaterzuiveringsinstallatie zou volgens verzoekende partij er eveneens voor zorgen dat de "toekomstige generaties" niet meer zouden kunnen genieten van de "ongeschonden oevers van de Nete".

Verzoekende partij beweert eveneens dat de goede ruimtelijke ordening onvoldoende zou zijn onderzocht. De verwerende partij wordt zelfs verweten de aspecten van art. 1.1.4 VCRO niet te hebben onderzocht.

8.9. Volgens verzoekende partij zou de vergunningsbeslissing het gewestplan Mechelen schenden. Verzoekende partij meent dat de vergunningsbeslissing "indirect maar noodzakelijkerwijze betrekking heeft op het huidige spaarbekken Eekhoven" dat zonevreemd zou zijn want zagezegd gelegen in "bosgebied en agrarisch gebied". Verzoekende partij beweert dat de zagezegde omvorming van de functie het spaarbekken niet verenigbaar zijn met de gewestplanbestemming.

8.10. Verzoekende partij poneert dat de hinderaspecten van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag niet op een correcte wijze zouden zijn beoordeeld in de bestreden beslissing. Volgens verzoekende partij zou geen rekening worden gehouden met de "in het spaarbekken Eekhoven gelegen compressoren, die nu continu zullen werken en geluidsoverlast zullen veroorzaken". Verzoekende partij meent dat de hinderaspecten die gepaard zouden gaan met de "bestemmingswijziging" van het spaarbekken niet werden onderzocht.

Volgens verzoekende partij zou de vergunningsbeslissing art. 8 EVRM schenden omdat deze een "inmenging" zou uitmaken op het privé-leven van verzoeker. Deze inmenging zou bestaan uit de effecten op het leefmilieu en de hinderaspecten ten gevolge van de bestreden beslissing.

b. Weerlegging van de zgn. middelonderdelen

I. Ongegrondheid en onontvankelijkheid van het middel gesteund op de artikelen 22 en 23 van de Grondwet en art. 8 EVRM

8.11. Allereerst dient te worden opgemerkt dat het middel ongegrond en onontvankelijk is in zoverre de schending van de artikelen 22 en 23 van de Grondwet wordt ingeroepen. In

het verzoekschrift wordt immers nergens uiteengezet op welke wijze deze bepalingen zozeggd zouden worden geschonden.

Bovendien bepaalt art. 23, derde lid, 4° van de Grondwet dat het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu moet worden gewaarborgd door een wet of decreet. Deze bepaling heeft aldus geen rechtstreekse werking en kan niet met goed gevolg worden ingeroepen ter beoordeling van de rechtmatigheid van een individuele vergunningsbeslissing (R.v.V.b., 19 november 2013, nr. N2013/0679).

8.12. De ingeroepen schending van art. 8 EVRM is eveneens onontvankelijk. Voor zover een vermeende schending van art. 8 EVRM al zou kunnen leiden tot de vernietiging van een beslissing waarbij een stedenbouwkundige vergunning wordt afgeleverd, moet worden opgemerkt dat verzoekende partij zelf niet eens overtuigd is van haar eigen zogenaamde middel.

In het verzoekschrift wordt namelijk de "eventuele" schending van art. 8 EVRM ingeroepen (zie p. 34 van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij). Het spreekt voor zich dat de inroeping van de eventuele schending van een wettelijke bepaling geen wettigheidskritiek op het bestreden besluit kan uitmaken.

8.13. Voor de volledigheid merkt Tussenkomen de partij op dat de geheel eigen beweringen van verzoekende partij betreffende de zogenaamde staatssteun die zou zijn verleend met betrekking tot het waterbekken niets te maken hebben met het voorwerp van de vergunningsbeslissing en in geen geval kunnen leiden tot de vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning. Door de verzoekende partij wordt het tegendeel niet aangetoond.

8.14. Het zogenaamde middel dat zich zou steunen op de artikelen 22 en 23 van de Grondwet en op art. 8 EVRM is derhalve ongegrond en onontvankelijk.

II. Het voorwerp van de vergunning is wel verenigbaar met de gewestplanbestemming 'gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen'

8.15. Het middel dat de schending van het gewestplan Mechelen (sic) inroept is manifest ongegrond.

8.16. Andermaal wordt duidelijk dat verzoekende partij de juiste draagwijdte en het voorwerp van de vergunningsbeslissing niet heeft begrepen.

In het bestreden besluit wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de bouw van een drinkwaterzuiveringsinstallatie met aanvoerlijn. Het terrein waarop deze vergunningsbeslissing betrekking heeft ligt binnen de contouren van het **gewestplan Antwerpen** (KB. 3 oktober 1979), meer bepaald in een **gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen** (zie **stuk 1 en stuk 5**). Door verzoekende partij wordt niet aangetoond dat de overweging in de bestreden beslissing dat het bouwterrein gelegen is binnen de contouren van het gewestplan Antwerpen foutief zou zijn. Evenmin wordt aangetoond dat het bouwterrein gelegen zou zijn binnen de contouren van, het gewestplan Mechelen. Alleen al om deze reden is de inroeping van de schending van de gewestplanbestemming ongegrond.

8.17. Bovendien moet worden opgemerkt dat het **voorwerp van de vergunningsaanvraag** wel degelijk **overeenstemt met de stedenbouwkundige voorschriften van de gewestplanbestemming**.

Het voorwerp van de vergunningsbeslissing betreft enkel de bouw van een drinkwaterzuiveringsinstallatie met aanvoerlijn en in geen geval een functiewijziging van het waterbekken Eekhoven. De functie van dit spaarbekken wordt niet veranderd door het bestreden besluit. In de niet-bestreden milieuvergunning dd. 20 februari 2014 werd hét gebruik van ruwwater in het spaarbekken al vergund (zie **stuk 11**).

De gewestplanbestemming 'gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen' uit het Inrichtingsbesluit ('K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen) dient volgens de Raad van State in de spraakgebruikelijke betekenis te worden geïnterpreteerd als een gebied voor voorzieningen die gericht zijn op het bevorderen van het algemeen belang.

Deze gebieden dienen ten dienste van de gemeenschap te worden gesteld, waarbij de exploitant geen winstbejag nastreeft en de voorziening werkelijk ten dienste van de bevolking moet staan (...).

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen omschrijft nutsvoorzieningen onder meer als infrastructuur voor watervoorzieningen. Het begrip nutsvoorzieningen sluit dus rechtstreeks aan bij alle 'nutsleidingen', met name alle installaties en aanhorigheden die met water te maken hebben (...).

Het voorwerp van de vergunningsaanvraag betreft de bouw van een drinkwaterzuiveringsinstallatie met aanvoerlijn. Een installatie voor het zuiveren en produceren van drinkwater is een typevoorbeeld van een nutsfunctie die thuishoort binnen de bestemmingszone 'gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen'. De verwerende partij oordeelde dan ook terecht dat de aanvraag in overeenstemming is met de geldende stedenbouwkundige bestemmingsvoorschriften.

8.18. Het middel(onderdeel) dat de schending van de gewestplanbestemming inroept is derhalve ongegrond.

III. Het voorwerp van de vergunning is verenigbaar met de plaatselijke ruimtelijke aanleg en stemt overeen met de goede ruimtelijke ordening

8.19. Door de verzoekende partij wordt geponeerd dat het voorwerp van de vergunningsaanvraag niet verenigbaar zou zijn met de goede ruimtelijke ordening en dat de bestreden beslissing zagezegd geen afdoende beoordeling zou hebben gemaakt van de goede ruimtelijke ordening.

8.20. De beslissing over een stedenbouwkundige aanvraag omvat naast de toetsing aan de legaliteit ook een opportuniteitstoets, waarbij de **verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening** moet worden onderzocht. Hierbij dient de vergunningverlenende overheid na te gaan of het aangevraagde past binnen zijn bestaande relevante omgeving. Iedere omgeving is immers uniek en heeft zijn eigen kenmerken.

Bij het uitvoeren van deze opportuniteitstoets beschikt de vergunningverlenende overheid over een **beoordelingsvrijheid** en kan de Raad voor Vergunningsbetwistingen haar oordeel betreffende de goede ruimtelijke ordening niet in plaats van deze van de vergunningverlenende overheid stellen.

De toetsing aan de goede ruimtelijke ordening wordt als verplichting opgenomen in art. 4.3.1, § 1, 1°, b) VCRO. Deze toets dient te gebeuren aan de hand van de beginselen omschreven in art. 4.3.1, § 2 VCRO.

Het nagaan van de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening veronderstelt een motivering waarom het aangevraagde in zijn **specifieke context** past. De vergunningverlenende overheid dient de inpasbaarheid van het aangevraagde in zijn specifieke omgeving na te gaan (...). Deze beoordeling dient steeds concreet te gebeuren en dient uit te gaan van de in de omgeving bestaande toestand (R.v.V.b., 22 februari 2011, nr. A/2011/0014; R.v.V.b., 25 januari 2012, nr. N2012/0027). Dit betekent dat de overheid in haar beslissing specifiek de redenen dient op te geven waarop haar beslissing steunt en dat deze betrekking moeten hebben op de concrete bouwplaats.

8.21. De beginselen opgesomd in art. 4.3.1, § 2 VCRO aan de hand waarvan de toetsing van de goede ruimtelijke ordening dient te gebeuren, omvat een opsomming van aandachtspunten en criteria.

Deze aandachtspunten en criteria moeten bij het beoordelen van een vergunningsaanvraag slechts in rekening worden gebracht voor zover ze noodzakelijk en relevant zijn (B. DE SMET, "De goede ruimtelijke ordening als criterium bij stedenbouwkundige vergunningen", T.O.O. 2013, 39). Dit houdt in dat de vergunningverlenende overheid met deze criteria rekening moet houden wanneer daartoe een verplichting of aanleiding zou bestaan (M.v.T., Parl. St. VI. Parl. 20082009, stuk 2011, nr. 1, 126, nr. 400).

8.22. Het aanvoeren van een schending van art. 1.1.4 VCRO kan niet tot de vernietiging van een beslissing leiden. Art. 1.1.4 VCRO bevat slechts een verduidelijking van de doelstellingerí van de ruimtelijke ordening. Zij kan niet als alleenstaande rechtsgrond worden ingeroepen (R.v.V.b., 5 februari 2013, nr. N2013/0045, noot T.R.O.S.-Nieuwsbrief 2013, afl. 6, 12).

8.23. In de vergunningsaanvraag wordt de ruimtelijke impact van het project als volgt omschreven (zie **stuk 5**): (...)

De omschrijving van het voorwerp van de vergunningsaanvraag maakt duidelijk dat het drinkwaterproductiecentrum zal worden opgericht op de plaats waar zich thans bestaande constructies voor de zuivering van water bevinden, zodat de ruimtelijke impact hoe dan ook beperkt blijft.

Het drinkwaterproductiecentrum wordt volledig geïntegreerd in de bestaande site voor de productie van drinkwater. De inplanting gebeurt in het midden van het gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en nutsvoorzieningen van de productiesite van Tussenkommende partij.

Op deze site bevinden zich reeds twee bestaande lijnen voor de productie van drinkwater. Met de bouw van een nieuw productiecentrum wordt de vervanging van een bestaande productielijn voorzien. Dit nieuwe productiecentrum wordt volledig geïntegreerd in de bestaande site voor de productie van drinkwater en heeft aldus geen of een zeer geringe impact op het gebied van de functionele inpasbaarheid, de schaal, het ruimtegebruik of de bouwdichtheid van het gebied.

8.24. In het advies van het Schepencollege van de gemeente Rumst dd. 28 juli 2014 wordt erop gewezen dat het voorwerp van de aanvraag kadert binnen een doelstelling

van openbaar nut en dat deze bestemming in overeenstemming is met de ruimtelijke context (zie **stuk 6, d**).

8.25. In de bestreden beslissing wordt de vergunningsaanvraag getoetst aan de goede ruimtelijke ordening en wordt afdoende **gemotiveerd dat het project in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening** van het concrete gebied (zie **stuk 1**).

In tegenstelling tot de loze beweringen van verzoekende partij wordt in de vergunningsbeslissing wel degelijk een duidelijk beeld geschetst van de plaatselijke context van het gebied waarbinnen het drinkwaterproductiecentrum zal worden ingepland. De verzoekende partij toont niet aan dat de beschrijving van de plaatselijke context manifest verkeerd zou zijn. In de bestreden beslissing wordt de volgende passende beschrijving van de drinkwatersite gegeven (zie **stuk 1**) (eigen benadrukking):

(...)

Aangaande de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening oordeelde de verwerende partij terecht dat de gevraagde constructie is omgeven door drinkwaterinstallaties en dat de **"impact op de onmiddellijke omgeving"** aldus **"zeer beperkt"** blijft (zie **stuk 1**).

Tevens werd in de vergunningsbeslissing overwogen dat de **invulling van het perceel** met een drinkwatervoorziening **logisch** is en verantwoord **"gelet op de bestemming van het perceel en de bebouwing in de omgeving"** (zie **stuk 1**).

De verwerende partij besluit en oordeelt dat de aanvraag zowel qua schaal, inplanting, functie en uitwerking inpasbaar is met de omgeving en de vooropgestelde bestemming (zie **stuk 1**).

8.26. Verzoekende partij toont in geen geval aan dat deze pertinente beoordeling waarbij wordt geoordeeld dat de vergunningsaanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, manifest onjuist zou zijn.

Nochtans kan de Raad voor Vergunningsbetwistingen in het kader van de haar opgedragen legaliteitsbeoordeling enkel nagaan of de bevoegde overheid haar appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen (...).

Het betreft hier slechts een **marginale toetsing** waarbij de Raad enkel tot vernietiging kan besluiten indien er sprake is van een kennelijke onredelijkheid (...).

Een kennelijk onredelijke beslissing zal slechts voorliggen wanneer de Raad zou vaststellen dat de vergunningsbeslissing dermate afwijkt van het normaal te verwachten beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot dezelfde besluitvorming zou zijn gekomen (...).

Het loutere feit dat de verzoekende partij een andere beoordeling maakt zonder dat hieruit blijkt dat de door het vergunningverlenend orgaan gegeven beoordeling niet correct is, betreft louter opportuiniteitskritiek die niet van aard is om aan te tonen dat de vergunningverlenende overheid de onmiddellijke omgeving foutief of kennelijk onredelijk heeft beoordeeld (...).

8.27. De bewering van verzoekende partij dat in de bestreden beslissing geen rekening zou worden gehouden met de hinderaspecten van de vergunde constructies is eveneens foutief en steunt zich andermaal op een verkeerd begrip van het voorwerp van de vergunningsbeslissing. Verzoekende partij beklaagt zich erover dat zozegd geen rekening zou zijn gehouden met de milieuvergunning en met de "in het spaarbekken

Eekhoven gelegen compressoren" (zie p. 22 van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij).

Tussenkomen de partij herhaalt dat het voorwerp van de vergunningsbeslissing zich beperkt tot de bouw van een drinkwaterinstallatie met een toevoerlijn. Er worden geen compressoren vergund.

Deze drinkwaterinstallatie zal concreet gebeuren binnen een nieuw op te richten gebouw ter vervanging van bestaande constructies voor de zuivering van water. De aanvoerlijn zal worden gebouwd op terreinen waarop zich thans reeds verschillende omvangrijke waterzuiveringsinstallaties bevinden. De drinkwaterzuiveringsinstallatie zal op een gravitaire wijze worden gevoed met water vanuit het spaarbekken (zie **stuk 5**).

De bewering van verzoekende partij dat de vergunningsbeslissing voor geluidsoverlast zou zorgen kan dan ook niet worden begrepen. De "in het spaarbekken Eekhoven gelegen compressoren" zijn sinds het jaar 2010 bijna niet meer gebruikt, hetgeen duidelijk blijkt uit het MER-ontheffingsdossier (zie p. 41 van het MER-ontheffingsdossier, **stuk 9, a**). Door de milieuvergunningverlenende overheid en de Dienst Mer werd dan ook geoordeeld dat deze compressoren niet voor overdreven overlast zullen zorgen naar de omwonenden toe (zie **stuk 9, b en stuk 10**). Het voorwerp van de bestreden **vergunningsbeslissing omvat geen compressoren**. Het tegendeel wordt niet aangetoond door verzoekende partij.

In het arrest van 31 maart 2015 (nr. S/20015/0031) bevestigt de Raad voor Vergunningsbetwistingen dat het voorwerp van de bestreden beslissing geen compressoren omvat.

De bestreden beslissing zal aldus niet zorgen voor geluidshinder naar verzoekende partij toe.

8.28. Verzoekende partij toont voor het overige niet aan dat de vergunde constructies op enige wijze voor geluidshinder of andere hinder zullen zorgen. De vergunningsbeslissing overwoog dienaangaande dat gezien de inplanting van de drinkwaterproductie de impact op de onmiddellijke omgeving zeer beperkt blijft (zie **stuk 1**).

De installaties worden immers gebouwd in het midden van een gebied dat volledig wordt bezet met drinkwaterzuiveringsinstallaties. Gezien de bestemming van het gebied en de bestaande bebouwing is het vergunde productiecentrum verenigbaar met de bestaande onmiddellijke omgeving. In de bestreden beslissing wordt aldus op een concrete wijze rekening gehouden met de impact op de bestaande plaatselijke aanleg.

8.29. Doordat verzoekende partij geen andere hinder aanhaalt dan deze die zeggend zou volgen uit de werking van compressoren in het waterbeken 'Eekhoven', kan er van enige schending van art. 8 EVRM hoegenaamd geen sprake zijn. Verzoekende partij toont niet op een concrete wijze aan welke elementen die het voorwerp van de vergunningsbeslissing wel omvatten, zouden kunnen zorgen voor een aantasting van diens privé- of gezinsleven.

Verzoekende partij toont geheel niet aan dat deze beoordeling kennelijk onredelijk of foutief zou zijn. Evenmin wordt aangetoond met welke 'relevante' beoordelingselementen geen rekening zou zijn gehouden in de bestreden beslissing. Doordat in de bestreden beslissing op een correcte wijze de bestaande plaatselijke aanleg en de toepasselijke, relevante beoordelingselementen in de zin van art. 4.3.1, § 2 VCRO in aanmerking worden genomen is er van enige schending van de motiveringsplicht evenmin sprake.

Zoals reeds aangehaald behoort de selectie van de beoordelingscriteria aan de vergunningverlenende overheid en dienen de aandachtspunten en criteria van art. 4.3.1,

§ 2 VCRO slechts in rekening te worden gebracht voor zover ze noodzakelijk en relevant zouden zijn (...).

Verzoekende partij kan uit het bestreden besluit duidelijk afleiden waarom het aangevraagde verenigbaar wordt bevonden met de goede ruimtelijke ordening. Doordat niet wordt aangetoond dat met bepaalde relevante beoordelingselementen zogenaamd geen rekening werd gehouden, kan de motiveringsplicht niet geschonden worden geacht.

8.30. Tenslotte merkt Tussenkomen de partij op dat de kritiek van verzoekende partij dat naar aanleiding van de milieuvergunningsaanvraag een bepaald advies omtrent de stedenbouwkundige impact zagezegd niet zou zijn uitgebracht, in geen geval kan leiden tot de vaststelling dat bij de beoordeling van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag geen afdoende rekening zou zijn gehouden met de goede plaatselijke ordening. Door verzoekende partij wordt het tegendeel niet aangetoond.

Verzoekende partij kan de onderhavige procedure niet onterecht aanwenden om onrechtstreeks de definitief verkregen milieuvergunning in vraag te stellen (RvVb, 31 maart 2015, nr. S/20015/0031).

8.31. Het middel(onderdeel) dat de schending van de goede ruimtelijke ordening inroept is derhalve ongegrond.

IV. Het voorwerp van de vergunningsaanvraag strijdt niet met enig structuurplan

8.32. De bewering van verzoekende partij dat de stedenbouwkundige vergunning strijdig zou zijn met het Ruimtelijk Structuurplan van de provincie Antwerpen kan niet worden begrepen. Dit middel(onderdeel) is eveneens ongegrond.

8.33. Verzoekende partij gaat voorbij aan de omstandigheid dat een ruimtelijk structuurplan op zich geen beoordelingsgrond kan vormen voor een vergunningsaanvraag, maar dat bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag enkel rekening zou kunnen worden gehouden met de beleidsdoelstelling in een ruimtelijk structuurplan (R.v.V.b., 18 juni 2013, nr. N2013/0331).

Beleidsmatig gewenste ontwikkelen dienen evenwel voorafgaandelijk aan een vergunningsbeslissing op concrete wijze zijn opgesteld. Indien de overheid een bepaalde gewenste stedenbouwkundige politiek wil voeren, die onder meer uit een ruimtelijk structuurplan kan voortvloeien, moet ze dit concreet en openbaar maken (R.v.V.b., 27 augustus 2013, nr. N2013/0511). Verzoekende partij toont niet aan dat de verwijzing uit een bepaalde passage van het Ruimtelijk Structuurplan van de provincie Antwerpen dergelijke doelstellingen zou bevatten waarmee rekening diende te worden gehouden.

8.34. Ondergeschikt merkt Tussenkomen de partij op dat de vergunningsbeslissing in geen geval strijdig is met de aangehaalde passage van het structuurplan. Volgens de eigen verwijzing naar dit structuurplan zouden de oevers van de Nete "niet verder" mogen worden aangetast. Het betreft aldus een standstill-bepaling, waarvan verzoekende partij niet uitlegt hoe de bouwvergunning, waarbij wordt voorzien in de vervanging van bestaande constructies voor het zuiveren van water door een drinkwaterzuiveringsinstallatie, deze doelstelling zou kunnen schenden.

De vergunde constructies komen louter in de plaats van bestaande constructies en worden ingepland in een gebied dat volledig is volgebouwd met installaties voor de

zuivering van drinkwater. In geen geval zorgt de vervanging van de bestaande constructies voor een verdere aantasting van de oever van de Nete. Dit wordt door verzoekende partij ook niet aangetoond.

Doordat de vergunningsbeslissing niet zorgt voor enige aantasting van de Nete-oever worden de zogenaamde "behoeften van de toekomstige generaties" evenmin in het gedrag gebracht (zie p. 21 van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij). Art. 1.1.4 VCRO wordt hoe dan ook niet geschonden.

8.35. De vergunningsbeslissing strijdt dan ook in geen geval met enig ruimtelijk structuurplan.

V. Conclusie

8.36. Samengevat moet worden aangenomen dat het voorwerp van de vergunningsbeslissing verenigbaar is met de gewestplanbestemming 'gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en nutsvoorzieningen', verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en niet strijdt met enig structuurplan.

Alle wettigheidskritiek die door verzoekende partij wordt ingeroepen is ongegrond. 8.37. Het enige middel is **ongegrond**.

...

4.

In haar wederantwoordnota bevestigt de verzoekende partij haar eerdere standpunt en verwijst tevens naar gesprekken die tussen partijen werden gevoerd naar aanleiding van het arrest waarmee de vordering tot schorsing werd verworpen.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in een weinig coherente uiteenzetting de schending aan van artikel 1.1.4 VCRO en van artikel 4.3.1, in het bijzonder artikel 4.3.1, §2, 1°, VCRO en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Verder wordt ook de schending in geroepen van het gewestplan Mechelen, de artikelen 22 en 23 van de Grondwet en van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Nochtans kan uit het verzoekschrift niet zonder meer afgeleid worden waaruit deze schendingen dan wel bestaan. De uiteenzetting van de verzoekende partij doet immers aannemen dat zij het precieze voorwerp van de aanvraag verkeerd interpreteert. Zoals uit het aanvraagdossier blijkt wordt een vergunning verleend voor het bouwen van een drinkwaterzuiveringsinstallatie. Meer bepaald wordt een toevoerkanaal voorzien dat het nabijgelegen ruwwaterbekken verbindt met de nieuwe zuiveringsinstallatie, de zuiveringsinstallatie op zich en een verbinding met bestaande reinwaterhouders. De tussenkomen partij geeft in haar schriftelijke uiteenzetting aan dat het water gravitair, met name op een natuurlijke wijze, en niet via pompen van het waterbekken naar het productiecentrum zal worden gevoerd.

2.

Uit lezing van het verzoekschrift blijkt echter dat de verzoekende partij het voorwerp van de aanvraag niet bevat. Zo stelt zij meerdere malen dat het huidige spaarbekken Eekhoven zal worden omgevormd tot een ruwwater- en productiebekken. Nochtans vloeit deze omvorming niet voort uit de bestreden beslissing. De tussenkomen partij geeft aan dat in de milieuvergunning, die definitief werd verleend op 20 februari 2014, werd voorzien in het wijzigen van het gebruik van het spaarbekken Eekhoven tot een spaarbekken met ruwwater. Een en ander doet dan ook vermoeden dat de verzoekende partij huidige procedure oneigenlijk aanwent als alternatief voor het niet voeren van de procedure tegen de milieuvergunning.

Nog blijkt dat de verzoekende partij de plannen die deel uitmaken van de vergunningsaanvraag verkeerd heeft geïnterpreteerd. Zo stelt zij dat een gebouw zal worden opgericht met een hoogte van 15,35 meter en een breedte van 108 meter. Echter zijn de hoogtes uitgedrukt in TAW, waarbij het huidige maaiveld 5,5 meter betreft zodat de hoogte van het gebouw slechts 10 meter bedraagt en uit nazicht van de plannen blijkt ook dat het gebouw slechts een breedte heeft van 19 meter.

Gelet hierop kan ook niet worden ingezien waaruit de beweerde schending van artikel 8 EVRM bestaat, daarenboven komt de verzoekende partij bij haar uiteenzetting ook niet verder dan het louter poneren van opportunitetskritiek.

3.

In de hem opgedragen legaliteitsbeoordeling kan de Raad bovendien alleen rekening houden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven en moet de Raad onderzoeken of het vergunningverlenend bestuursorgaan haar appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op basis daarvan in redelijkheid de bestreden beslissing heeft kunnen nemen.

Evenwel stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in haar uiteenzetting merendeels niet verder komt dan inhoudelijke kritiek op de bestreden beslissing, hetgeen niet kan worden beschouwd als een ontvankelijk middel indien bij deze kritiek geen enkele concrete rechtsregel of rechtsbeginsel wordt aangegeven dat zou zijn geschonden, en al evenmin wordt uiteengezet waarom die regel of dat beginsel dan wel geschonden zou zijn. Hoewel de verzoekende partij in haar verzoekschrift diverse beginselen en artikelen aanhaalt die naar haar oordeel geschonden worden door de bestreden beslissing, blijft zij in gebreke deze schendingen concreet te maken. Het verzoekschrift beperkt zich tot algemene stellingen, verwijzingen naar rechtspraak van de Raad, de Raad van State, zonder evenwel aan te geven hoe deze rechtspraak kan worden toegepast op voorliggende bestreden beslissing, zodat de verzoekende partij in wezen lijkt aan te sturen op een uitspraak over de opportuniteit van het afleveren van de stedenbouwkundige vergunning, en dus op een inhoudelijke herbeoordeling van de aanvraag. Krachtens artikel 4.8.2, tweede lid VCRO is de Raad, als administratief rechtscollege, echter niet bevoegd zich hierover uit te spreken.

4.

In zoverre de verzoekende partij in haar betoog nog aangeeft dat de verwerende partij zich bij de beoordeling van de hinder voor de omwonenden zou hebben bedient van stijlformules, is de Raad van oordeel dat de uiteenzetting van de verzoekende partij niet overtuigt.

Nog los van de vraag of de verzoekende partij de aard, de omvang en het voorwerp van het project correct heeft ingeschat, hetgeen niet het geval lijkt te zijn, blijkt uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij wel degelijk en afdoende rekening heeft gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

Zij wijst op het feit dat de gevraagde constructie is omgeven door drinkwaterinstallaties en dat de invulling van dit perceel met een drinkwatervoorziening dan ook logisch en verantwoord is gelet op de bestemming van het perceel en de bebouwing in de omgeving. De verzoekende partij, die in dit verband desgevallend een andere opinie kan hebben, toont echter niet aan dat de verwerende partij in haar beoordeling kennelijk onredelijk dan wel onzorgvuldig is geweest.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de opdrachthoudende vereniging WATER-LINK is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 februari 2017 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Jorine LENDERS

Filip VAN ACKER